

Vull que les primeres paraules siguin per a tots els amics de Gràcia. Aquest estiu no ens hem vist, no m'han deixat venir a les festes del barri ni passejar-me pels vostres carrers guarnits, que també són els meus. No he pogut sentir els grallers de bon matí ni veure els Castellans de la Vila de Gràcia, que sé que ens recorden; moltes gràcies! Sé que, enguany, el carrer guarnit que s'ha endut el primer premi és el carrer de la Llibertat, un gran presagi!

No ens hem vist, però he sentit el vostre escalf i estima a través de les moltes cartes que m'arriben.

El nostre empresonament és injust i també ho serà el judici. Conjurem-nos per convertir-lo en una finestra oberta on totes les seves vergonyes judicials, les febleses democràtiques i violacions de drets fonamentals quedin al descobert.

Els qui som a la presó i a l'exili no fallarem. Sé que vosaltres tampoc.

Des del civisme i la no-violència, convertiu la vostra indignació en clam de protesta i esperança. El que estem fent i també patint té sentit perquè creiem que un demà millor, més just i lliure, és possible; perquè tenim esperança que guanyarem la República i la llegarem a les generacions futures.

Preserveu la vostra dignitat i feu-la créixer. I, l'Onze de Setembre, feu que novament la Diagonal quedi petita.

Gràcies per ser-hi i no oblidar-nos!

Llum als ulls i força al braç!

Jordi Sànchez

Presó de Lledoners, agost de 2017